

lovforslaget til mennesker med en varig lidelse. Men jeg synes ikke, det skal afskære os fra i de kommende satspuljeforhandlinger at diskutere, om vi i virkeligheden ikke også burde lave en tilsvarende ordning for de mennesker, som har en midlertidig psykisk lidelse, og som måske i en periode på et halvt eller et helt år har brug for hjælp til at vende tilbage til arbejdsmarkedet i form af en personlig assistent.

Jeg har også noteret mig, at en af de ting, der bliver kritiseret i hørings svarene, er, at der mangler penge til at sikre de mennesker, der skal være personlige assistenter, en faglig uddannelse, altså undervisning i, hvordan de håndterer kommunikationen med de øvrige kolleger på arbejdspladsen, hvordan de kan gå ind som konfliktløser i forhold til kolleger, eller hvordan de i det hele taget hjælper hinanden med de problemer, der kan være som personlig assistent for en handicapet.

Jeg tror også, det er en af de ting, vi er nødt til at gå ind og se på. Forslaget siger, at der ikke er afsat penge til det, men så er det nogle af de steder, hvor vi måske også skal ind at finde penge i de kommende satspuljeforhandlinger.

Endelig har jeg studset over, at tilskuddet, som man giver til ansættelse af en personlig assistent, af en eller anden grund er defineret som værende på studenterlønsniveau. Jeg har brug for en forklaring på, hvorfor man har valgt lige den lønsats, for det giver jo et indtryk af, at folk ikke behøver at være særlig kvalificerede for at blive ansat som personlig assistent for en handicapet, og det tvivler jeg meget på er tilfældet. Tværtimod tror jeg, det kan være en ganske udfordrende stilling at varetage. Så det tror jeg at jeg vil bede ministeren om at give mig et svar på under udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det er godt, at vi udvider målgruppen til også at omfatte psykisk syge og mennesker med hjerne-skade via det her lovforslag. Men der er et problem, og det har jo været et centralt tema i debatten; i virkeligheden ligger der, ud over de andre elementer vedrørende angstneuroser, hvor man går midlertidigt ned på grund af stress og andet, et andet perspektiv ud fra psykiatrisk tænkning, i hvert fald moderne psykiatrisk tænkning, nemlig at det er et konsekvent ønske

fra mange brugere og mange behandlere, at der hele tiden er det, som man på moderne nydansk kalder recoveryperspektivet, altså det perspektiv, at man simpelt hen har en mulighed for at blive rask.

Det er et perspektiv, der præger mange behandlingsinstitutioner rundt omkring i landet, og i og med at vi med det her lovforslag udelukkende fokuserer på, om den pågældende har en varig lidelse, kommer man til, selv om man måske ikke vil det, og selv om det måske er imod behandlernes og brugernes interesse og, undskyld mig, recoveryperspektivets – altså muligheden for rent faktisk at blive rask – at modarbejde sig selv via det her ganske udmærkede lovforslag.

De andre ordførere har været inde på det her tema, og jeg synes nok, at vi i Arbejdsmarkedsudvalget skal tænke meget på, om det her for nogle grupper kan komme til at betyde, at chancen for at blive rask forpasses, fordi forudsætningen for, at man kan have sin tilknytning til arbejdsmarkedet, er, at man er varigt syg.

Jeg tror, vi i hvert fald dér har et tema, som vi skal have diskuteret grundigt igennem før anden- og tredjebehandlingen.

Derudover pegede fru Elisabeth Geday jo også på den konstruktion, hvor man siger, at når folk har et synshandicap eller et hørehandicap, er det relativt klare arbejdsopgaver, en handicaphjælper har, men når det drejer sig om mennesker med en hjerne-skade eller mennesker med en eller anden form for psykiatrisk diagnose, kan det være nogle andre typer arbejdsopgaver, en handicaphjælper skal have. Så derfor skal vi nok passe på, at vi ikke fuldstændig paralleliserer de to grupper af personlige assistenter, sådan som der lægges op til i det her lovforslag.

Kl. 13.45

Jeg har godt bemærket mig, at man sådan konkret fra jobcenterets side kan gå ind og sige: Her er der mulighed for, at man aflønner på en anden måde. Men vi skal i hvert fald, tror jeg, have det nærmere præciseret i forbindelse med betænkningssagens afgivelsen. I den forbindelse er der noget, man også skal være opmærksom på, når man har fundet ud af, at det her er en varig lidelse og den pågældende er kommet på arbejdsmarkedet, nemlig at den person, der er ansat til at være handicaphjælper, og som måske i og for sig gør sit arbejde rigtig, rigtig godt, har brug for at få noget efter- og videreuddannelse, således at vedkommende hele tiden kan følge med og